

Ова већа се образују у општинама ради мирног решавања спорних односа између њихових грађана и избегавања непотребног и дуготрајног (па и скупог) судског поступка. Она преузимају решавање само оних спорова, спорних питања која нису стављена у искључиву надлежност судова.

6. АДВОКАТУРА

Адвокатура је независна и самостална професија која је повезана са радом судова и присутна у самом судском и другим поступцима. Њена функција се састоји у пружању правне помоћи грађанима и правним лицима ради заштите њихових уставом утврђених слобода и права и других законом утврђених интереса. Та правна помоћ је разноврсна и обухвата спектар послова од давања правних савета, састављања тужби, жалби, молби и сл. преко састављања уговора, тестамената и других исправа, све до заступања и одбране физичких и правних лица пред судовима и другим органима и њиховог заступања при склапању уговора, поравнања и сл. Адвокатуром се баве адвокати који морају да испуњавају законске услове за бављење овом професијом и уписују се у именик адвоката. Адвокати су дужни да своје адвокатске услуге врше стручно, у складу са важећим правним прописима, али и да поштују кодекс професионалне етике адвокатуре јер им се, у супротном може привремено забранити бављење адвокатуром. Своју делатност адвокати обављају у адвокатској канцеларији коју води или један (сам) или више адвоката а могуће је да за вршење адвокатских послова два или више адвоката оснују и ортачко адвокатско друштво.

7. ОМБУДСМАН (ГРАЂАНСКИ БРАНИЛАЦ)

Историју људског друштва прати стална човекова борба за одбрану оног што му је најдрагоценије – живота и слободе. Нарочито су природноправни филозофи (Лок и др.) истицали постојање природних људских права која мора да поштује свака власт, а ако је не поштује, онда човек има право да се против ње побуни. Са модерном државом се усталио принцип одговорности извршне власти који тражи да се администрација потчини политичкој контроли а нарочито парламенту. При томе, владавина права (законитости) подразумева успостављање хијерархијске подређености и зависности између управних органа, односно постојање унутрашње контроле администрације, али и више од тога – и постојање спољне контроле управе на основу које је управни орган (и чиновник)